

Sygn. akt III KO 84/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **P. B.**

oskarżonego o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 września 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w J.

z dnia 18 sierpnia 2020 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę P. B. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w B..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w J. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy P. B. , któremu zarzucono popełnienie czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. na szkodę Skarbu Państwa – reprezentowanego przez Prezesa Sądu właściwego miejscowo i jednocześnie referenta w tej sprawie (na podstawie losowania w Systemie Losowego Przydziału Spraw). Zdaniem sądu występującego z inicjatywą powyższe uwarunkowania, przy uwzględnieniu i tego, że oskarżony występuje przed tym sądem w szeregu innych spraw karnych, cywilnych i wykroczeniowych, powodują, iż w istniejącym układzie procesowy po stronie obiektywnego obserwatora mogłyby powstać uzasadnione

wątpliwości co do możliwości przeprowadzenia niniejszego postępowania w sposób obiektywny i bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu jest oczywiście zasadny.

W niniejszym postępowaniu pokrzywdzonym jest m. in. sąd występujący z inicjatywą. W orzecznictwie wskazuje się konsekwentnie, że pomimo wyjątkowości instytucji uregulowanej w art. 37 k.p.k. bez wątpienia ma ona zastosowanie, gdy w grę wchodzi zasada *nemo iudex idoneus in propria causa* (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 2005 r., III KO 42/05; z dnia 19 stycznia 2006 r., II KO 75/05; z dnia 19 maja 2006 r., IV KO 31/06). Sytuacja, gdy sąd miałby orzekać we własnej sprawie jest bowiem w sposób oczywisty sprzeczna z dobrem wymiaru sprawiedliwości, które wszakże stanowi jedyną przesłanką odstąpienia od reguły właściwości miejscowej.

Ponieważ taki wypadek ma miejsce w związku z oskarżeniem P. B. , o czym przekonuje treść zawartego w akcie oskarżenia zarzutu, a rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w J. stanowiłoby naruszenie powołanej wyżej zasady, konieczne stało się przekazanie całości postępowania do innego sądu równorzędnego.

Wskazując jako właściwy do rozpoznania tej sprawy Sąd Rejonowy w B. kierowano się z kolei względami ekonomiki procesowej.